Ч. 197 (991). Львів, пятниця 30 серпня 1918. Рік IV.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Ціна примірника 16 сот. На провінції 20 сот.

Виходить що дня рано кромі понеділка.

політична, економічно-суспільна часопись. (Редакція Руська ч. 3.)

Дайте дітям науку!

„Діти се благословенство Боже“ — так говорить наш нарід та мимо сего марнує він часто се благословенство так, як біблійний нерозумний син таланти, даровані йому батьком.

У нас не богато родичів, котрі би заздалегідь обдумали долю своїх дітий і дали їм образоване, відповідне їх спосібностям і охоті. Одні нераз насильно затримують охочі діти до науки дома, бо треба їх в господарстві, особливо тепер, коли батьки і старші брати на війні, другі пхають на силу охочих до практичного житя дітий до клясичної гімназії, бо хотять дитину бачити священиком, або урядником, а найбільше таких, що все спускають ся на волю Божу і зовсім про будучність дітий не дбають. Тому у нас так мало всяких кваліфікованих робітників, то є людий, котрі мали би образоване в якімсь фаху, чи то шкільнім, чи практичнім, а найбільше людий, спосібних тільки до чисто фізичної праці, яка звичайно є найменше поплатна.

Та пора сему покласти конець.

Тепер власне наближає ся час, коли родичі повинні призадумати ся над будучністю своїх дітий, тому дамо їм пару гадок під розвагу.

Передовсім най про одно памятають: Дітям треба дати науку!

Якаж се має бути наука? Отже найперше кожда дитина повинна виповнити точно шкільний обовязок і покінчити обовязкову школу народну, бо нині кождому письмо і рахунки необхідно потрібні, а знову для дальшої науки народна школа є основою. Та не досить посилати до школи тих, що стоять під шкільним примусом; треба як найбільше охочих дітий до школи слати, одних як доси до середних шкіл, що дають загальне образоване, других до фахових шкіл, що дають фахове образоване і звичайно скоро хліб в руки. Про тоті другі власне хочемо поговорити.

Належать тут всякого рода торговельні школи і так: двоклясові, чотироклясові, однорічні курси для абітурієнтів і абітурієнток середних шкіл та експортова академія. Двоклясові торговельні школи призначені для учеників, що покінчили виділову школу, або три кляси середної школи. Одинока у нас Торговельна Школа Товариства „Просвіта“ має ще приготовляючу клясу для тих, що не покінчили висше згаданих наук. Пильні і спосібні ученики та учениці з укінченою 6. клясою школи народної, або першою клясою середної школи можуть бути приняті до приготовляючої кляси по зложеню вступного іспиту. По укінченю приготовляючої кляси переходить ученик до торговельної школи на перший рік без іспиту. Укінчене тої школи заступає трилітну торговельну практику, дає можність отриманя права однорічної військової служби та посад в торговельних, касових і промислових підприємствах.

Школами того самого типу є краєві школи купецькі в Перемишли і Бродах для хлопців.

Чотиролітна академія торговельна у Львові приймає учеників з укінченою низшою середною школою. Укінчене тої академії кваліфікує на начальні місця по фінансових інституціях. Експортова академія дає найширше образоване торговельне, кваліфікуючи для світової торговлі. При тім треба сказати, що попри образоване шкільне в торговлі більше як деинде рішає талан, праця і сприт, тому нераз одиниця з низшою торговельною школою піде висше, якби до сего її кваліфікувала укінчена школа.

Однорічні торговельні школи мають головно за ціль дати загальне торговельне образоване правникам, але також кваліфікують на урядників економічних інституцій.

Усі тоті школи загалом по недовгій науці дозволяють своїм вихованкам заняти гарне місце в суспільности з користю для себе і загалу. З огляду власне на потребу придбаня нашому народови образованих сил торговельних, звісне з своєї щедрости на народні цілі Т-во „Дністер“ установило на шкільний рік 1918—19, стипендії для молодіжи, котра хоче посвятити ся торговельним студіям. Зробив те саме також „Краєвий Союз госп. спілок“ і „Нар. Торговля“, а надіяти ся треба, що стипендії [illegible] також инші інституції. Знову наше найстарше Ставропігійське брацтво у Львові вдновило бурсу, яка дає дарове приміщене і харч ученикам торговельних шкіл. Се також повинно бути заохотою до вчащаня до торговельних шкіл.

Не менше хосенною є промислова школа у Львові, котра образує на самостійних слюсарів, різбарів, малярів, а має також жіночу школу артистичного гафту і коронкарства та 10-місячний курс рисунків і модельованя, на котрий приймають кождого з укінченим 14 м роком житя, наколи на инші відділи промислової школи приймають тільки по укінченю 6 клясової школи народної, або 2-ох гімназіяльних, або на основі вступного іспиту. Приміщене для учеників тої школи дає українська ремісничa бурса у Львові вул. Ходоровського ч. 3.

Згадати також треба про ткацьку школу в Кросні, школи деревного промислу і инші.

Окремо ще пару слів про дуже важні для нас рільничі школи. Наші люди, що побували за границею, пересвідчили ся, як там високо стоїть господарство, оперте на науці в школі. Часи господарованя, як батьки вчили, давно повинні у нас минути ся. Рільництво нині така наука як другі і на осліп не можна вести господарства. Треба покористувати ся научним досвідом учених людии, котрі житє своє посвятили для піднесеня сего господарства. Того можна навчити ся тільки в рільничій школі, де подають теорію, господарську науку з приміненєм її в практиці на ріли, в шкільних огородах і полях. У нас є господарська і садівнича школа, заснована заслуженим нашим товариством „Просвіта“ в Милованю для мужеської молодіжи, а школа домашнього господарства для дівчат в Угерцях. Кромі сего маємо рільничі школи краєві в Бережници, Суходолі і дуже гідні поручення господарські школи в Чехах і на Моравії.

Висшу науку рільничу подають в академії в Дублянах коло Львова, на університеті в Кракові, академії у Відни і прочих. До принятя до низших шкіл рільничих вистарчить укінчене народної школи, до висших вимагає ся скінченя середної школи.

Тут згадати треба також про академію ветиринарії у Львові, де також мало Українців.

Також добрий хліб дають лісове школи і висша академія у Відни, гірнича школа вертачів в Бориславі, академії гірничі в Леобен і Прибрамі, політехніка у Львові, Відни і других містах, курси ґеодетичні для ґеометрії на політехніці, курси асекураційні для урядників товариств обезпечень.

Часби нам подумати про обісланє військових шкіл нашою молодіжию, де діти військових (а хто у нас нині не був при війську) можуть дістати дарове утриманє.

Хто в кінци не має охоти до шкільної науки, може вступити відразу по укінченю народної школи на науку ремесла в краю, або за границею, де не одного молодця ремісничa бурса вже примістила на науці у першорядних майстрів.

Людий до в.якої праці у нас тепер велика потреба. Хто має практичний фах у руках знайде хліб усюди, тож хто дбає про долю своїх дітий, най подбає про їх фахове образоване, а наші інституції най по силам своїм поможуть незасібним родичам до утриманя дітий в школах, бо в молодіжи будучність України.

Д. Коренець.

Своїм шляхом.

Правительство і народ. — Україна і держави антанти. — Східний фронт. — Єдність політичної думки на Україні. — Рівні з рівними.

„Вільне Життя“ (ч. 117 з 25 серпня) містить під наведеним заголовком статю К. Поліщука, у якій читаємо:

„Ще не так давно, коли істнувала Центральна Рада, до Київа з усіх земель українських приходили селянські делеґації, які звертали ся в Раду Народних міністрів з ріжними домаганями, скаргами і запитанями. Всї вони повертали ся назад на село з тим, що називаєть ся світлою надією і вірою в будучину, що заспокоювало розбурхане море анархістичних думок і заохочувало до мирної праці на своїй землї.

Тепер нема Ради Народних міністрів, а разом з тим десь нестало і селянських делеґацій. Виходить так, що все гаразд і нічого красшого не треба й ждати.

У Київі панує цілковитий спокій і спекулянтська благодать, а на селах щось там говорять, чогось ждуть і ніяк не можуть діждатись. (Сконфісковано).

Але річ така, що наша незалежність ще не всіми признана. Її визнали Центральні держави в силу тих обставин, які оточували мирові переговори України з Центральними державами в Берестю, але нас ще не визнали досить значні держави антанти. Політична

санкція, яка має для нас не менше значінє, як і Центр. держав.

Українська демократія, проголошуючи самостійність України і заключаючи мир з Централ. державами, робила се в імя щастя народу, в імя його мирного житя і спокійної праці, а не для того, щоб заварювати якусь диплёматичну кашу і втягати народ в якусь міжнародню авантуру, яка зараз розпочинаєть ся на сході.

Українському народови немає чого підставляти свого лоба під японську шімозу, або класти ся під англійського танка. (Сконфісковано). Для українського народу важно охоронити себе від нової руїни і не допустити змашерованя чужоземців на свою землю.

А для того, щоб можна було застерегти себе від всякої можливости, найважнійший бік сеї справи полягає в тому, щоб як найширше розповсюднити в Европі думку про нашу незалежність, щоб знайти певні симпатії серед політичних кол невтральних держав і антанти...

В рішучу хвилю, коли від нашого голосу буде залежати багато, треба бути готовими на ту хвилю. Не можна покладати ся на когось одного або другого, а треба дбати про те, щоб всі були з нами, а не проти нас, бо ми з ніким не ворогуємо, а лише борем ся за своє вільне житє.

Агентам держав антанти мусить бути відомо, що їх спільництво з Московщиною наших симпатій не викличе, а може тільки пошкодити. Ми, йдучи своїм шляхом, завше були обережні з тим, в кого імперіялістичне лице покривало ся сучасною машкарою демократизму та інтернаціоналізму, всеж таки в виду тяжких політичних обставин мусіли піти з тим, з ким легко прийшли до страти найцінніймих здобутків революції землі і волі. Щоб щось подібне не стало ся вдруге з нашою державністю, треба заздалегідь подумати про майбутність нової орієнтації і про можливість її наслідків. (Сконфісковано). Отже політичні українські партії самі мусять знаходити можливі шляхи до виходу з того становища, в яке нас ставить сучасне житє і чужостороння авантура.

В такій справі, як істнуванє нашої незалежности в більшій мірі, мусить бути заінтересована Укр. Національна Рада, яка може утворити єдність політичної думки на Україні і дати їй певний хід далі по за межі самої України. Без такої єдности думки не можливі ніякі орієнтації. Ми бачимо тепер, в чому полягає орієнтація сучасних будівничих Укр. Держави, які більш ні на що не спромоглися, як витягти на світ Божий старосвіцькі фаетони, та відновити родинні герби. Демократія в фаетонах не їздить і гербів не потребує, бо вона має щось більш цінне в своїх програмах, чим зможе викликати дійсну приязнь того, хто сам жиє житєм, збудованим на демократичнім принципі.

Ми, селянська демократія, дбаючи про вільне житє свого народу, підем з тим, хто буде йти з нами поруч як рівний з рівним!

Соц.-дем. плян перебудови Австрії.

Відень, 27. червня. Конґрес альпейських соціяльних демократів приняв слідуючі постанови: Робітництво альпейських німецьких країв відкидає засадничо всяке політичне і національне упривілїйованє в державі, краю і громаді. Сего погляду не можна перевести в житє, бо істнуюче реакційне виборче право до сойму і громад видає управу і можність приниманя ухвал лише націоналістам.

Робітництво домагаєть ся негайного знесеня виборчих привилеїв посідаючих кляс у всїх репрезентаційних тілах як условину здорового, свобідного і поступового розвою.

Робітництво відкидає також німецьке пановане над прочими народами. Воно опрокидає також чеські і полуднево-славянські декларації, які мають намір опанувати німецькі меншости через чеські і полуднево-славянські більшости.

Робітництво домагає ся, щоби кождий нарід рішав свобідно і самостійно про свої власні національні справи, отже щоби признано кождому народови Австрії право на самоозначенє аж до права утвореня власної держави. Воно видить передумову оздоровленя Австрії в федеративнім устрою сеї держави, яка має бути союзною державою вільних і рівноуправнених народів. Передумову перебудови Австрії видить конференція в усуненю границь коронних країв і в утвореню національно однородних округів, в заведеню демократичної місцевої управи в громаді і окрузі, в утвореню законів для охорони національних меншостий, а відтак в злуці національних держав в господарській і комунікаційний союз, признаня головних зелїзниць і других доріг як загальну союзничу справу, як також признаня адрийських пристаний, а в першій мірі Трієсту союзними пристанями.

Українське посольство на Донщину.

У.Т.А. доносить, що в Новочеркаськ прибуло українське посольство, щоби ґенер. Краснову передати гетьманське письмо для навязаня добросусїдських відносин.

О самостійність Білоруси.

Українське бюро в Швайцарії доносить з Київа: „Білоруська Центральна Рада“ вислала ноту до всїх держав, у якій представлено найновіші події в области творення білоруської держави враз з домаганєм признати для неї самостійність.

Ревізія конституції — приготовляєть ся!

Відень 28 серпня (К. Б.) Безпідставні вісти, будьтоби поодиноким провідникам політичних партій, які явили ся у президента міністрів Гуссарека, було подано правительственні проєкти про зміну конституції, довели до ріжних донесень про зміст тих проєктів.

Супроти сих донесень належить усталити, що правительство вправді признає одним зі своїх, найважнійших завдань приготовити ревізію конституції при застереженю всїх інтересів єдности держави і не думає зволїкати з повідомленєм публичної опінії про свої наміри, однак стан передвступних праць не позволяє ще на оголошене сих плянів.

Се урядове спростованє потверджує лише, що правительство все таки опрацьовує якийсь плян перебудови Австрії, однак робить се тихцем перед широкою опінією публичною, коли в инших державах, як пляну€ть ся важна зміна, виступають державні мужі перед парлямент і дають в сей спосіб можність висказати ся опінії публичній. Б. Гуссарек противно опрацьовує свій плян в найбільшій тайні, а дорадників бере собі Бог знає, з яких кругів. Народи Австрії мають слушне підозріне, що правительственні пляни не відповідять їх жизненим інтересам. Б. Гуссарек не нинїшний чоловік і мусить мати вже готовий нарис проєкту перебудови державного житя.

Зі своїм проєктом мусить він як найскорше виступити явно і не безпокоїти публичну опінію ріжними пропоґнціями в роді послїдного донесеня „Czech-a“.

Владика зі своїм народом.

З Люблянн доносять, що в звязи з люблянськими постановами стреміти всїми силами до зреалізованя кличів о самозначеню Поляків, Чехів і Югославян, епископ-князь д-р Бґліць оповістив в „Епархіяльних відомостях“ пастирське послане, в якім звертає ся до підчиненого йому духовенства та в горячих словах взиває його підпирати югославянську політику по думці ухвал союзних славянських партій.

Три роки в Польщі.

Ґенерал Безелєр, управляючий окупаційними відділами в Польщі, дякує офіцирам, урядникам і жовнїрам, які сповнили службу під його командою, за їх витревалість і умілість помогти собі серед неспокоїв та заворушень в Польщі, за три роки німецької окупації.

Видко, що Королївство польське, мимо промовчуваня польської преси, не-абн-як ферментує.

Польські побожні бажаня.

„Morgen Zeitung“ доносить, що ходять слухи, будьто би становиско міністра заграничних справ було захитане головно ізза сего, що він не виказав достаточної енерґії в справі переведеня австро-польської розвязки. В заінтересованих кругах зазначують, що Німці були би уступили в справі австро-польської розвязки, якби зі сторони ґр. Буряна був сильнійший натиск. Незадоволені з Буряна мають бути Поляки і Мадяри ізза нарад в німецькій головній кватирі. Поляки тому є незадоволені, що не вирішено австро-польської розвязки, а Мадяри ізза сего, що не рішено в їх користь справи Боснї і Дальматії. В звязи з сими чутками видигає ся знов назвиско ґр. Юліяна Андрассія, котрого, як наслїдника ґр. Буряна на становиску міністра заграничних справ попирають на Угорщині і у Відні.

Апетити ростуть з їдженем. Після уступленя ґр. Черніна, також ґр. Бурян видаєсь Полякам за мало енерґічним в попираню їх справ і вони воліли би бачити на кріслі міністра заграничних справ свого приятеля Андрассія. В кождім случаю, пускаючи в світ вістку про захитанє становиско ґр. Буряна, хочуть вони робити пресію на ґр. Буряна, щоби він лїпше дбав про їх інтереси.

НОВИНКИ.

— (Г.) Успенїє Богоматери цвите в устах нашого народу віковічною леґендою. Після неї, давним давно у день 15-го серпня одягнено Матїр Божу в що найдорозшу одіж, в що найцїннїйші клейноти і так поклали Її в домовину. Ангели понесли Її приспану на висоти, но коли підняла ся вже високо на їх крилах, понад грішним світом, почула ридання людий, що витягали руки за Нею, за Матірю.

То Вона не годна вернути з дороги до Спна, за яким тужила стільки довгих днів і ночий, хотїла розважити плач опущеного світа і зірвала вперед намісто з коралів, а воно покотило ся червоно по полях, щоби задивити там центурією, скинула злотні перстені з пальців, корону золоту. З сих клейнотів, розсипаних в просторах, заселенїло цїлюще зїля, мятка, ласкавець, розхідники, ромен, материнка, щедрець, і всї ті пахучі травки, що їх мами кладуть у купіль хорим дїтям, віночками застромлюють на воротах і попід стріхи хат, клунь, обор, а в день 15. серпня несуть жмутами, пестрими, як веселка, радужними, як божий розмай, у церков, щоби посвятити там отсї люті дари Богоматери.

В Волоській церкві, инакше Успенській, вчера відбуло ся рокове торжество, храм Успеня Богородиції. Старинна ікона вні церкви освітлена барвистими світлами заклинала на молитву у мрачне нутро церкви, з якого грімкою мовою говорять цїлі столїтя. Кругом церкви порозставлювали свої деревляні шатра мандрівні крамарі, торговці святими образами, книжечками до молитв, пацьорками, дїточими забавками, і всїм тим стоколоровим крамом, від якого серце сільських дїтий перестає бити ся з дива.

За столами сих летучих крамниць сво-

їть жовнір-інвалід, стара жінка з закарлюченим носом і літаючими по столї як по клявятурі пальцями, дївчина-підросток, що править за бляшаний хрестик, трясучку, образок, ціни, вопіючі о пімсту до неба. А нарід сільський, особливо жіноцтво, що квітником обляглo отсї лавки, купує, не розбираючи богато, купує...

Мимохіть приходить думка: як виглядав храм Успеня у Волоській церкви сто літ тому? І встає картина така весела на краски і на стрій, що забудеш себе, відлетиш в простсронь. Обіч церкви, що стала як велит на сторожі духа українського Львова, море шатрів з усім тим, що манить кріпко перебірчиву душу старих львівських міщан і їх сімій, путників з далеких сіл. Чути Вавилон язиків, мелькають живими рухами чорні сілюети вірменських проворих купців, що вивезли на торг дороге коріня, бурштинові прикраси, намиста і люльки, горлають переливно грецькі купці з малмазією і медами Корфу, російські лавочники з розинками і баклавою, кримськими ласощами і каракуловими скірками дорогими. Лежали хлїби як весільний коровай, ясні як сонце, а як возове колесо завбільшки, омаста стиртами, сири, коси, серпи, посуда, а між всім тим ціле небо забавок, що найдивнїших, оглядані з клекотом, шумом, і сміхами цїлими ватагами дїтий.

Сто літ тому...

— **П. Микола Роґуцький з Купнович** присилає нам слїдуюче письмо:

Хвальна Редакціє! Дотично поміщеного в Вашій цінній часописї з дня 22. серпня с. р. письма Вп. посла о. Онишкевича з закидом проти мене, будьто би я в злій вірі, щоб підкопати повагу і довіре о. посла до Його виборців розширював вість, що о. посол в дни 26. липня с. р., отже в дни голосованя в парляменті над буджетом, був дома, прошу о поміщене слїдуючого спростованя:

1) неправда, щоб я розголосив і поширював опрокинену о. послом вість, а правда є, що **особам, котрі мене о се питали**, а котрих імена о. посол в своїм письмі навів, я поголоску сю, кинену п. Пастернаком купцем бараболь з Відня, на його відвічальність переповів, що можуть ствердити якраз сї особи, яких імена о. посол в своїм письмі навів,

2) неправда, щоб я сеї справи в угодовий спосіб полагодити зглядно пояснити не хотїв, а правда, що на мою пропозицію, що справу сю до 4 днїв особисто поясню в присутности о. посла і тих людий, перед якими після заподаня о. посла мав я ніби сю вість ширити, о. посол не чекавши, непровірену сплетню піддав під публичний осуд яко стверджений факт. — З глибоким поважанем Микола Роґуцький, господар в Купновичах.

Від Редакції: Щоби закінчити полеміку на сю тему, вважаємо вказаним додати до сього письма таку увагу: Справу вважаємо цїлком ясною. П. Роґуцький сам признає, що поширював кинену п. Пастернаком сплетню „на його одвічальність“. Думаємо, що се останнє **не звільняло** п. Роґуцького нї трохи від **провіреня правдивости сплетнї**. Посол Онишкевич був цїлком в праві почувати ся покривдженим на своїй добрій славі. Обовязком п. Роґуцького було сплетню відкликати без ніяких проволок.

— **Домаганя Сокальщини і Белзчини.** Дня 25. с. м. явила ся у намісника під проводом б. посла дра Романа Перфецького в справі відбудови краю численна депутація з попалених сіл сокальсько-белзького повіту. Депутація предложила ось які бажаня: 1) Основане в Сокали самостійної експозитури відбудови з філїєю в Белзї. 2) Закупно для цїлий відбудови кілька лїсів в ріжних частях повіту. 3) Вибудоване для цїлий відбудови кілька тартаків, а з осібна негайне построєне тартаку в Сільци. 4) Вибудоване ще перед зимою для найбіднїйших найконечнїйшого приміщеня. 5) Уділене дозволу на закупно будівельного і опалового матеріялу в пограничних селах австрійської окупації, з осібна для спалених сіл сокальського повіту як: Поториця, Теляж, Звишна, Конотопи, Свитазів, Городище варязьке, Городище василянське, Клюсів, Новий Двір, Пецикорів, Тишица, Тудурковичі, Ільковичі, Скоморохи, Бендюха, Гільче, Лїски, Лївче, Костяшин, Сулимів, Радванці, Ванів, Варяж село, Жнятин, Ульвівок, Пецикорів, Волевин Грудь, Старгород, Лучанка і Шарпанка. 6) Добити ся у військових властий негайного звільненя з війська поданих до звільненя ремісників, як також всїх рільничих реклямацій. 7) Зарядити негайну виплату субвенцій на відбудову і зворот коштів відбудови. 8) Приступити негайно до відбудови спалених шкіл і церков. 9) Звільнити всї попалені села від реквізиций збіжа і худоби, зглядно примусових згонів. 10) Зарядити в цїлім повітї: а) Виплату для найбіднїйшого населеня повіту субвенцій на прожиток. б) Припоручити ц. к. староству негайно переведенє ствердженя воєнних свідчень і воєнних шкід в повітї і виплату тих свідчень. в) Супроти застрашаючого зменшеня стану худоби і грозячої депекорації зарядити цілковите припинене примусових згонів худоби що найменше на пів року. г) Зарядити негайну доставу для повіту потрібних знарядів господарських через філїї „Сільського Господаря“ в Сокали і Белзї. д) Ухилити не правну практику ц. к. староства в Сокали, яке відкидає поданя о уділене субвенції на справлене хатної обстанови, справлене убрань і біля. е) Зарядити негайно приділ для повіту відповідної скількости: 1) шкіри, 2) одежи, 3) обуви, 4) соли, 5) нафти, 6) мила, 7) сїрників, через господарські орґанізації повіту, як Кружки „Сільського Господаря“ і „Народної Торговлї“. — Др Роман Перфецький.

— **Польські ідіотизми.** Краківський „Czas“ пише, що Укр. Парл. Репр. заняла опозиційне становище супроти кабінету бар. Гусарека тому, що він віддав теку міністерства просвіти Мадейському, а Мадейський, як цивільний шеф заряду Люблинщини в австро-угорській окупації, не хотїв признати Люблина укр. містом. „Czas“ пише дальше, що се не Мадейський, а нїмецький барон Ділер поінформував начальні австро-угорські сфери, що анї в Люблинї, анї в східній Люблинщинї нема зовсїм Українців.

Цїла ся писанина „Czas-у“ є переважно глупостію. Нїхто нїколи не твердив, що Люблин є укр. містом. Що найбільше в пресї були згадки, що колись (в XIII. віці) навіть Люблин був укр. містом, та що Поляки вспіли протягом семи століть пересунути етноґрафічну межу аж по ріку Вепр.

Тому і не мав бар. Ділер нагоди дементувати українські „твердженя“ що до Люблина. Натомість бар. Ділер „інформував“ Відень, що також на Холмщинї нема Українців.

Сеж і не дивно! Прецінь-же звісно, що п. Ділер брав свої інформації від своєї приятельки, панї Галерової...

— **Два ваґони** затроєного збіжа для східної Галичини. Позаяк рільництву східногалицькому загрожує нова язва миший, які нищуть сьогорічні урожаї, в пов. Сокаль, Стрий, Дрогобич, Мостиська, Рудки, Городок і Львів Видїл краєвий поробив відповідні заходи в цїли виготовленя трійла, над яким робить в Дублянах досвіди др. Панек.

Ради поспіху, бо справа не терпить проволоки, принято також оферту аптики Міколяша у Львові, яка мала би виготовити 20 тисяч кільоґрамів зерна, затроєного стрихнїною. Уряд обороту збіжем дасть на сю цїль заснїчену пшеницю і лускатий овес.

— **Сїрнички дорожіють.** Міністерство торговлї в порозуміню з міністерством скарбу видало розпорядок, що максимальні цїни на шведські сїрнички підносить ся з 4 кор. 25 сот. на 8 кор. 25 сот. за сотню при закупнї ваґонами, а з 6 сот. на 10 сот. при продажі на штуки. Як би купці дїйсно придержували ся сих цїн — а головно, як би державні орґани подбали, щоби міністеріяльні розпорядки не лишались лише на папері, — то ся підвишка цїн була би властиво знижкою.

В Галичинї тепер нїгде не можна купити пачки сїрників низше 30 сот., а то в деяких місцевостях цїни сї доходять до 50 сотиків за пачку.

— **Посадник Софії в тюрмі.** Болгарські дневники доносять, що посадника Софії, дра Радева, предсїдника міської апровізаційної комісії, засуджено на півтретя року тяжкої вязниці і на утрату політичних прав через 5 лїт за апровізаційні обманства.

— **Політична амнестія.** Цїсар дарував кару 14 Сербам, яких засуджено в 1916 р. в Банялюці за державу зраду.

— **Управа школи ім. М. Шашкевича** у Львові при ул. Скарбківській 26. подає до відома, що вписи до чотирох кляс школи народної і до першої та другої кляси виділової так для хлопців як і для дївчат будуть відбувати ся в днях 29., 30. і 31. серпня 1918 р. від год. 9. до 12. рано і від год. 4. до 6. по полудни. Наука у всїх клясах обох шкіл мужеської і жіночої відбувати ме ся в будинку при ул. Скарбківській ч. 26. для хлопців — а в будинку при ул. Вірменській ч. 23. для дївчат. — Танчаковський.

— **З щоденника був. царя.** Тодї, як австрійські війська зробили відомий пролім під Тернополем, був. цар Микола II. писав в своїм щоденнику: „13 (26) липня. Четвер. В останних днях приходять лихі відомости з полуднево-західного фронту. Після наших перших кроків під Галичем численні відділи які нагло заразили ся дефаїтистичною наукою, не хотїли ити вперід і повтїкали особливо в деяких місцевостях, хоча не було натиску ворога. Нїмці і Австрійці визискали сї корисні для них умови і малими силами проломили ся в південній Галичинї, що може зневолити весь фронт до повороту на схід“.

— **Судова розправа** проти селян з Вільки мазовецької покінчила ся онодї. Як обжаловані ставали баби, молоді хлопці і дївчата. Майже всїх засуджено на кару вязниці від року до 2 місяців.

— **Фалшивий цар.** В володимирській ґубернії появив ся якийсь осібняк, що представляє себе бувшим царем Миколою. Осібняк є цїлком подібний до царя Миколи. Він запевняє, що йому удалось вирвати ся з рук большевиків і укрити ся у вірних селян. Тепер він аґітує проти большевицького правительства. Володимирський совіт визначив велику нагороду за зловлене сего фалшивого царя, якого уважають аґентом антанти, зглядно аґітатором соціялїстів революціонерів.

— **З приводу смерти Стешенка.** Українські часописи помістили кондоленційне письмо Національного Музею у Львові, вислане до міністра освіти М. Василенка: „Національний Музей, порушений до глибини грізним злочином, виконаним на особі великого громадянина і невтомного діяча України — Івана Стешенка, складає вашій милости вирази щирого спочуваня — але рівночасно й горячого бажаня, щоби відроджене України, окуплене кровю її найкрасших синів, оперло ся на могутній самостійности національній і несокрушимій витревалости широких народних верстов у працї над культурно-національними основами власної державности. Премудрость Божа — Свята нерушима Стїна нехай береже рідну Україну. — У Львові 6. серпня 1918 р. І. Свєнціцький директор музея, Йосиф Боцян Еп. Луцький секретар Кураторії.

— **Запрошеня І. Репина та В. Маковського.** Міністер внутрішних справ І. А. Кістяківський звернув ся, по слов. „Відр.“ з листом до художників І. Є. Репина та В. Маковського. В листї своєму міністер внутрішних справ, по дорученю гетьмана України, запрошує Репина і Маковського приїхати на Україну і тут заняти ся своєю працею серед розкішної природи і при спокою, котрий буде забезпечений владою України.

— **Студія.** Видавництво „Грунт“ починає видавати журнал нових напрямків в українській штуці та мистецтві „Студія“. Редакторами запрошені відомі молоді українські поети Яків Савченко, Михайло Семенко, Павло Тичина.

ОПОВІСТКИ.

Пятниця дня 30-го серпня 1918.

Нині 30-го серпня: гр.-кат.: Мирона муч., римо-кат.: Іоахіма.

Завтра 31-го серпня гр.-кат.: Фльора і Лав., римо-кат.: Раймунда.

| **Вписи** до народної школи СС. Василіянок у Львові при вул. Потоцького 95. відбудуть ся 2 і 3. вересня від 9—12. Початок шкільного року вересня. Управа.

| **Надзвичайні загальні збори** львівської ґрупи українських зелізничників відбудуть ся в суботу 31. серпня с. р. о год. 6 вечером при вул. Городецькій 95. На дневнім порядку: 1. Звіт із державної конференції. 2. Вибір старшини, мужів довіря і тіснійшої Екзекутиви для секретаріяту. 3. Внески й запити. 1—3

| **Фотоґрафічні знимки.** В обох українських книгарних є до набутя слідуючі картини: 1) Руїни гетьманської палати в Батурині (3 К). 2) Ґрупи розоруженої Німцями „синьої“ дивізії (4 К) та послідня сторінка берестейського договору з підписами всіх членів делеґацій.

Облїґації VIII. воєнної позички, які дістанете від одинокого українського Товариства взаїмних обезпечень на житє і ренти

„Карпатії“

у Львові, вул. Руська ч. 18.

титулом обезпеченя в VIII. воєнній позичці або Ви. коли дожиєте часу, на який заключене обезпечене, або Ваша родина на випадок Вашої вчаснїйшої смерти, — можна або зараз продати по деннім курсі і дістати в руки готівку або ждати, аж доки не вильосує і не викупить по номінальній ціні держава і тимчасом брати за них від держави відсотки в висоті 5 і пів процент. Такого проценту нігде від своїх грошей не дістанете.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Др Ст. Чикалюк

в Тернополи

провадить канцелярію адвокатську при улиці Тарновського ч. 9. 328 10—30

Адвокат

Др Стефан Брикович

— відкрив адвокатську канцелярію —

в Тернополи,

при улици Коперника. ч. 18. (партер) 285

Адвокат

на провінції потребує зараз концшпієнта і солїцитатора. Зголошеня на адресу: „Провінція“ в адміністрації „Укр. Слова“. 416 2—4

Адміністрація нашої часописи находить ся при улиці Сикстуській ч. 21.

ОГОЛОШЕНЯ.

Пошукую інструктора або учительки від 1. X. с. р. на цілий рік шкільний 1918/19 до науки дітий з IV і II, кл. народної. Рефлектуючі зволять подати услівя на адресу: о. Йосиф Маринович, парох в Любели п. Бутини. (повіт Жовква). 345 3—3

Калущина — Позір!

Кружок Т-ва педаґоґічного в Калуши отвирає з днем 1 вересня с. р. українську приватну ґімназію і приготовної курси до ґімназії; а се I. і II. клясу. В тїй цїли запрошує Виділ Кружка Т-ва педаґоґічного членів Т-ва, інтересованих і прихильників на ширшу нараду, яка відбудеть ся дня 28 серпня 1918 р. о год. 3 пополудни в салї „Хлопського Союза“ напротив суду. З огляду на важність справи просить Виділ о як найчисленнійшу участь. Рівночасно просить Виділ Всіх прихильників ґімназії щоб вишукували молодїж до ґімназії навіть таку, що покінчила IV. клясу або два роки III. степеня і по німецьки неуміє, як також збирали жертви на ґімназію. Зголошувати молодїж до кінця сего місяця належить у уч. П. Юрчика в Калуши, ул. Сївецька, або в сирітськім українськім Захисті.

За Виділ:

П. Юрчик, секретар. О. Білинська, чл. Виділу. о. Н. Гарасимович, голова.

346 3—4

Пошукую інтеліґентнійшу особу, вдову або і незамужну жінку, яка хотїлаб ся заняти кухнею і звичайною домашньою роботою (з виїмком робіт тяжких). Зголошеня сейчас слати на адресу: Іван Кабаровський начальник стациї в Яремчи. 411 2—2

Молода вдова глядає місця у священика вдівця, займе ся кухнею і господаркою. Ласкаві зголошеня під адресою: Карабінова Львів, Личаківська ч. 84 I. поверх. 400 2—2

Глядаю посади дяка і писаря громадського, в потребі могу запровадити науку для дітий. Зголошеня С. Б. Камінка стр 348 4—6

Народний Дім, господарсько-торговельне стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою в Тернополи.

Звичайні загальні збори

членів нашої спілки відбудуть ся дня 19. вересня о год. 10 перед полуднем в комнатах української Бесіди в Тернополи, вул. 3. мая, дім Народної Торговлї I. пов. в подвірю з таким порядком нарад:

1) Звіт дирекції, Надзірної Ради і контрольної комісії за літа 1914—1917.

2) Вибір 9 членів Надзірної Ради на 3 роки.

3) Установлене марки презенційної для членів Надзірної Ради.

4) Внесеня і запити.

Біляни за згадані літа виложені в канцелярії спілки до перегляду членам.

Якби ті загальні збори не могли відбути ся для браку приписаного числа членів, то отсим скликує ся другі загальні збори, які відбудуть ся того самого дня, в тім самім місци, з тим самим порядком нарад о год. 11 рано, які будуть рішати правосильно без огляду на число присутних членів.

Тернопіль, дня 26. серпня 1918.

За Надзірну Раду.

о. Ізидор Глинський, голова. Іларіон Врикович, секретар. 420 1—3

Ліцитації коний.

Коні здібні до полевих і лісових робіт є до набутя в дорозї публичної ліцитації. Купуючі мусять бути заосмотрені в леґітимациї, видані через староства взглядно команди районові. Гандлярі і тихже посередники виключені. При сїй спосібности подаєсь до публичного відома, що від 1-го вересня 1918 не будуть вже як до тепер видавані коні вдруге на случай, колиб куплений кінь згинув.

Ліцитації відбудуть ся:

1) В шпиталях для коний:

Черляни коло Городка яг.	3	вересня	1918
Максимовичі коло Самбора	11	„	„
Рятів касарні кав.	6	„	„

2) В кінській станиці зужитковій:

Ольхівці коло Сянока	6	„	„

K. u. k. Inspizierender der Pferdeergänzung des Militärkommandos Przemyśl. 1—

„З Труда“.

З днем 1 вересня с. р. розпочинає ся наука шитя і крою біля. Вписове 4 кор., наука 10 кор. місячно. За курс крою біля оплачують окремо учениці 30 кор. За удержанє у бурсї 100 кор. місячно, та одноразово на інвентар 10 кор. При зголошеню треба предложити: метрику і свідоцтво шкільне. Приняті до бурси мають мати свою постіль.

419 2—4 Дирекція.

До заміни парохія Оліїв о 134 морґах поля подільського за парохію меншу під Львовом або іншим більшим містом. Інформації в урядї парохіяльним в Олієві, почта в місци. 417 2—2

„НОВИЙ ЧАС“,

— Запрошене до передплати. —

Ілюстр. сусп. екон. і літер. тижн. появить ся 5. вересня 1918.

Світ. події. Укр. господарство, народне, краєве, громадське, міське, сільське, рільниче, домашнє, кухонне. Промисл. Торговля. Кооператива. Красна літерат. штука. Жіночі справи і ин. вісти, головно для практичного житя. — Передпл. на рік К 30·— на пів рік К 15, до кінця 1918 р. К 10·—

Ред. й адм. „Новий Час“,

Львів, ул. Руська ч. 3.

Вел. накл. трудности зневолюють нас просити П. Т. Публику о скорі замовленя. Дописи на повисші теми радо витані.

Від адм. „Укр. Слова“

Вп. предплатників просимо о надіслане залягаючеї предплати. — — —

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

У Львові:		В краю і державі:	За границею:	
На рік	44·— К.	56·— К.	На Україні	56 карб.
„ півроку	22·— „	28·—	В Німеччині	56 мар.
„ чвертьроку	12·— „	15·— „	В инших державах	84 фр.
„ місяць	4·— „	5·— „		

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ:

Стрічка двошпальтова або її місце 60 с.; в надісланім 1 К.; в оповістках 1·50 К. в редакційній части перед або по новинках 2 К. Некрольоґія 2 К. Слова товстим друком подвійно. Оголошеня на суботу і неділю подвійно. Постійні оголошеня за осібною умовою.

Видає і відвічає за ред. Др Сидір Голубович. Друкарня Артура Гольдмана. Львів Сикстуська 91.